

ДІЛО

Виходить щодня рано

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. швид. 143.322.
Адреса для телеграм
— „Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
зупинки не зберігається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в краю 500 зод.
За границею:
В Америці і док. Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 зод., Гіттеричі 750 зод.,
Швейцарії 20 фр., Чехо-
словаччині 20 фр., Румунії 150
лей, Болгарії 750 зод., Австрії
750 зод. — Зима адреси 1 зод.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІН.
СТРАШІ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
25 сот.

За консолідацію національних сил.

Львів, 9. жовтня 1929.

Обставини, в яких нашлося тепер у Польщі все українське національне життя — всім відомі. Хто читає українську пресу, хто слідує за дописами з місць — не може мати ніяких ілюзій щодо замислів і тенденцій теперішньої польської політики супроти українського національного руху. Самоозрозуміло, що українське громадянство, здаючи собі справу з положення, мусить сильно взятись за оборонну працю, мусить перенятись консолідаційними змаганнями і не тільки теоретично, а й проголошувати але й практично реалізувати. Здають собі справу дуже добре і наші провідні політичні кола, чого доказом заклик Українського Національно-Демократичного Об'єднання, який друкуємо на іншому місці.

Цей заклик не може не найти належного відгуконю. Він заадресований до всього українського громадянства, до всіх, яким на серці краще завтра, добробут і належні права українського населення. Жнемо в державі, політичне життя якої знаменує затяжна устроєва криза. Іде боротьба за зміну державного устрою. Ті, що найбільше прагнуть зміни, розуміють це так, щоби при її допомозі вкнайбільше вкоротити права польських народів і це вкорочення узаконити, конституційно петрифікувати. Такі запитання всіх майже польських таборів, навіть тих, що теоретично з опозиційних мотивів обіють їм і протиставляються, вимірені в першій мірі проти українського населення, проти його еманіпаційних змагань на всіх ділянках життя. Всім цим намаганням мусить солідарно протиставитись весь український загаль, в усіх його верствах, в усіх класах, в усіх професіях. Іде велика гра, в якій наш нарід роблять тільки об'єктом, тільки предметом політичного експерименту. Та нема сумніву, що коли наш нарід опинився силою історичних фактів у такому політичному положенні, то мусить зробити все, щоб не дати нікому права на таке його трактування, словом мусить напружити всі сили, щоб і проти волі експериментаторів стати підметом, стати керманцем своєї долі.

Наше національне життя старіється розби-
рати чоловом наступом і розкладати з нутра.
Керманці українського національного життя
мусять консолідувати національні ряди і мусять
одночасно їх розширювати з тих елементів, які
вимагаються їх розбирання, розкладати, осла-
блювати. Тільки гармонійна єдність, тільки
однодушне змагання, тільки одна, однозвучна
воля, тільки велика однаціла збірка волі про-
дівки і рядовиків можуть бути запорукою
певного успіху в боротьбі за належне право, за
добробут, за все життя. Все це такі всі та само-
розумілі справи, що неприступні вони хіба
тільки для ментальності засліплених маніків,
партизанів озимих або національних неудач-
ників, покидьків громадянства.

На теперішню хвилю всіх експериментів
і загострених політичних відносин у Польщі
Українського Національно-Демократич-
ного Об'єднання до організаційної та консоліда-
ційної праці в народі, до національної єдності
і солідарності треба тільки поновити. Треба на-
діятись, що він найде широкій і прихильний
відгук в усій масі нашого народу та зацікаво-
ваних з ним національно-консолідаційних
зусиль в усіх колах українського громадян-
ства. Інакше воно не може бути, якщо поду-

мати про ті часи й обставини, серед яких жнемо
і якщо пригадуватись над тією відповідаль-
ністю за долю народу, яка лежить на всіх кер-
муючих чинниках українського національного
життя. Тому до праці над мобілізацією наших
національних сил, тому до пошуку великому
заклику!

Старе й нове у французькій політиці.

Супроти Німеччині. — Супроти Польщі.

(Від нашого кореспондента.)

Париж, кінець вересня 1929.

I.

Перебувши кілька днів по тому боці Лима-
шу, проковтувши десятки статей в щоденниках
і розвідок у знаменитих лондонських політич-
них тижденьниках, закупивши по книгарнях кіль-
ка нових англійських „добродієвних“ книжок,
тай — головню — наслухавшись, що можна най-
більше, живих англійських розмов про політичні
актуальності, — ви назад вернулись в Париж
не без деякої цікавості: чи не застане там щось
нове, тобто якоїсь важливої зміни, допершеної за
час від вашого від'їзду? Цікавість зрозуміла, але
сподіванка якоїсь більш-менш сенсаційної новини
— безпідставна й навіяна. Нічого корисного
нового й несподіваного в політичному житті цієї
країни в наших днях не діється: нечисте би по-
ділми, епохи 1914—1918 рр. історія Франції на-
чорнава, на якийсь час боліла, свій приналежний
„сенсаційності“. Що тепер тут діється, чи навіть що
тут тільки намагається, — ніщо інше, як тільки
спроби навізання до старих, почасті перелюб-
них, почасті й післявоєнних, політичних ідей,
спроби вступити на шлях реалізації політичних
зусиль, заведених, а то й поборовавших раніше.

Бо справді: що воно інше як тільки відтрав-
ля приспаних або в похоронених політичних ра-
хунків — це голосне тараніння звороту до Ні-
меччини, яким гомонять цими днями усі тутеш-
ні газети? Що воно інше як тільки заголи в до-
бре встановлену, хоча й являло не сформовану
традицію французької політичної практики 30
років французької політики до 1917 року — те за-
лишення Польщі „своїх долі“, яке тепер приго-
товляється? І що інше як тільки поворот до
агітровки Клемансом зведених до абсурду Вільсо-
нівських замислів „союз народів“ — це сього-
днішнє французьке підкакування ідей „визволен-
ня Європи“?

II.

Зворот до Німеччини! Французько-німецьке
епіробитництво спершу, тісний союз згодом —
це теми, якими від кількох днів просто забили
сторінки всієї тутешньої преси. Приводом до цих
престрастних міркувань на і проти було розкриття
переговорів між французькими й німецькими ді-
лами правої масти й генералами, зв'язаних з іме-
нем одного з тутешніх депутатів, близького, ка-
жуть, особисто й політично недовгому тепер п.
Поанкаре. Гей, гей! Адже саме про французько-
німецький союз і мріяв — до своєї смерті, правда,
і невдачно — Вільгельм II. у часах своєї найбіль-
шої потуги. Бути в гостях у Парижі, почути о-
плески французької юрди і довести до забуття
Седану і 1870—71 рр. — це була (сьогодні всі по-
важають) найпалкіша задушенна мрія того монар-
ха, що аж ніхто інший втілював у своїх довжаних
і смішних, драматичних і комічних словах, же-
стах і зусиллях матеріальну могутність і мораль-
ну неспроможність своєї нації в добу її особли-
вого розвитку від 1871—1917 року. На жертвенни-
ку цього французько-німецького замирення і со-
юзу навіть сам великий Вісмарі склав був неоці-
ненної вартості жертви: Шиніну Африку, до за-
плати якої йхав він Франції, в своїй дитині і тра-
гічній короткозорості супроти колоніальних
питань. А Вільгельм II. вкладав у ці зусилля
всю свою дипломатичну контерію: нікого він
не відзначував на своєму дворі й фран-
цузьких дипломатів, артистів, навіть авторів, і
ні в яку іншу мову він не вкладав стільки
коштів, як в французьку — все те, що багато

Хочете мати певність,

що Ваш гірко запроцьований гірш не
пропаде, а принесе вам добрі відсотки?
Якщо так, то складайте свої ошадності в

Кооперативному Банку „ДНІСТЕР“
у Львові, вул. Руська ч. 20.

якого, він робив задля промислення дороги до
французьких серць і до французько-німецько-
го співробітництва. Означе все те було надармо.
Країна і нація Людина XIV-го і Наполеона не
могла погодитись з думкою про злободія Седану
і Альзасу, і про співробітництво, в якому вона
силою фактів (40 мільонів супроти 10, тай тавро
переможеного супроти свідомості переможця)
вона мусіла би була грати не першу роль. Голос-
на загода країною трагедії 1914—18 років на-
ключаста саме в цій перихологічній відпоро-
сти „Великої Нації“ полати руку переможця
тай стати з ним до широкого співробітництва. Треба
було аж добрих трьох мільонів французьких і ні-
мецьких тунів, тай треба було аж певного
непаста йти та й настільки неспроможності.
нерозумом і гальмом Версальського „диктату“,
щоби французи змогли як-так серйозно думати
про співробітництво, а то й союз з німцями.

Спробна улава з ділками з л.в. опозити-
народів — михоходом: Стара, гордовита „Нація“
протягом цілого дня стоїти відкидала протест-
ну до згоди руку переможця, і проспирали при-
мирня і ним розпочала думати тільки десять
років після рвання.

III.

Як суттєва, немінуча, природа й самоозро-
мла умова (можливо навіть передумова) німецько-
французької згоди мусить бути як не щось, то
привинний частинка, та дуже значна зміна в оцін-
ці Франції над Річипосполитом. Це аксіома, не-
дохитна, і хоч як преспоновали-б її французькі
чи польські дипломати й публіцисти тільки-ст-
дним об'єктами, то факт останється фактом,
і обіти його не сила. Версальський мир вкрався в
життєвого тіла Німеччини не як „коридор“ і ні

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 2. października 1929. Sąd okręgowy Wydział karny XXIV. we Lwowie w sprawie karniej Pr. 336/29. na posiedzeniu niejawnym dnia 2. października 1929 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Okręgowego postanowił: a) zatwierdzić, po myśli przepisów z art. 76 rozporządzenia Prez. Rz. P. z dnia 10. maja 1927 r. poz. 398 Dz. Rz. P. Nr. 45, dokonane dnia 23. września 1929 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie za-
jęcie czasopisma „Dłilo“ Nr. 214 z dnia 26. września 1929 r. z powodu: że zamieszczony w tem czasopiśmie artykuł pt. „Wolność i odpowiedzialność“ w całości zawierającego znamienne występek z § 300 i 302 uk. b) wydać po myśli przepisów z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego roz-
powszechnienia tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się odpowiedź redakcyjną redaktorowi tego czasopisma nakazując orzeczenie niniejsze umieszczyć bezpłatnie w najbliższym nu-
merze i to na pierwszej stronie pod rygorem następnej przewidzianej w art. 60 tegoż rozporządzenia.

Przewodniczący: J. Havel wr. Za zgodność: Müller, st. sek. Protokulant: Z. Kulczycki wr.
Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 2. października 1929 r. Sąd okręgowy XXIV wydział karny we Lwowie w sprawie Pr. 341/29 na posiedzeniu niejawnym dnia 2. października 1929 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Okręgowego postanowił w tymże Sądzie: a) zatwierdzić po myśli przepisów z art. 76 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10. maja 1927. poz. 398 D. roz-
No. 15 dokonane dnia 26. września 1929 r. przez Starostwo Grodzkie we Lwowie zajęcie druku czasopisma „Dłilo“ Nr. 215 z dnia 27. września 1929 r. z powodu: że zamieszczony w tem czasopiśmie artykuł pod tyt: „Zachowanie“ w całości zawierającego w sobie znamienne występek z § 300 uk. i z art. 1. rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10/5. 1927. poz. 399 z Rz. P. Nr. 45. b) wydać po myśli przepisów z art. 77 cytowanego rozporządzenia nakaz dalszego rozpowszechnienia tego pisma drukowanego. Zarazem wydaje się odpowiedź redakcyjną redaktorowi tegoż czasopisma nakazując orzeczenie niniejsze umieszczyć bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie pod rygorem następnej przewidzianej w art. 60 tegoż rozporządzenia.

Користайтеся нагодою!

Однієї Українська Галицька Торговля

„Genewa“

Д. Конюха, Львів, Ринок 37.

(побіч „Народної Торговлі“)

561 4-7

продає для реалізації по фабричних цінах
Жіночі і мужеські білія,
панчохи, прекрасний вибір наймодніших красок
тисячний вибір краваток, торбинок і трико-
тажів, приладдя до гоління і курення.
Перфумерія, косметика і Забавки, Капелюхи і Шапки!

чудасі, щоб ними заспокоїти адорів польські а-
етити. На шасті, повторимо, і зава річ тут
толкати, чому воно так. Доволі, що в усіх, без
внимку, перемогах про французько-німецьку за-
году самозрозуміло і стихійно виростають усі
питання західних кордонів Річпосполитої, з „ко-
ридором“ і в Данією включно, тобто питання
ревізії самих пістав великодержавного існу-
вання Польщі. Під „колосьом“ розпочинають
видовжувати галицькі ноги. Так було завжди, так
воно буде і в останніх переговорах. Плакати нам
немає чого, а в кожній справедливий поляк му-
нів би в душі радуватися, що оце розпочинається
перші кроки до адіснення ідеалу в справедливих,
глибоко етнографічних, границях зорганізованої
польської держави. А я коли дивитися на справу
з боку французького, то цей зворот у польській
політиці Франції, відхилляючися від помилок і пе-
ресудів версайського мира, навпаки до більш ніж
30-літньої традиції французької політики зперед
1918—19 рр.; традиції сентиментальних симпатій
до „французів Сходу“, тай більш або менш ра-
дикального дезінтересування у в долі польської
державності. Заінагурував цю політику ще На-
полеон III, приймаючи — мимо всіх польських
заклинань — в Парижі гарця Олександра II.; пе-
ренила цю політику й Третя Республіка, а класи-
чне завершення дав їй п. Поанкаре, коли на по-
чатку 1917 року підписав угоду з Миколою II, в
якій Росія полишала Франції свободну руку над
Реном, а Франція Росії свободну руку над Вислою.
Очевидно, ніхто не може сподіватися, *restitutio ad*
integrum в польському питанні повного за-
вороту до передвоєнних відносин — про це нема
жовни. Але ревізія таки наближається, і то ради-
кальніша, ніж дехто і думає.

Річ певна, будуть спроби „задатати“ німець-
ко-польську пропасть якимись компромісами.
то-що. Ці частинні „погагоди“ можуть і вдатися
— на якийсь час, але тільки на якийсь обме-
жений протяг часу. На який саме? З великою мі-
рою ймовірності можна відповісти, що на так
товго, поки на Сході не переведеться абсурдна,
безнадійна, манячка, розсаблююча народи со-
ціально-господарська система! Прийде йй котись
край, то вибє й година ревізії всіх національних
питань цієї частини Європи, в цьому числі і
польського питання. покино вона прекрасно,
хоча й мимохіть прислугувється великій Польщі.
Стільки про дві перші а названих злов туже-
тнього політичного діла. Про третю, себто про
французьку ідею „з'єднання держав Європи“ та
зосібна про негативне становище до неї Англії —
треба говорити окремо.

В. Панейко.

Д-Р ВОЛОДИМИР БЕЗУШКО.

Вражіння з Англії.

(Докінчення.)

Потреба знайомостей. — Непривітна Англія. —
Організація й праця. — Вакації. — Пласт. —
Що дали світові англійці. — Любов природи.

З цими порученнями необхідними для ан-
глійців не раз стає прикро. Вступ до читальні і
до студіювання рукописів у Бритійському Музеї
можна мати тільки на підставі рекомендації ви-
значного англійця: так звучить застереження
уповноважених Музею і очевидячки урядовці
точно придержуються цього застереження. А є
там пощо дістатися. В найціннішій читальній
залі студіювали: Карло Маркс, Левін, Троцький,
Г. Бергзон, Ейтс, Р. Бріджс, Бернард Шо, Фрей-
лер, Карсавіна, балетмайстер Дігелев, Едвард
Кларк і інші. (Вчислено за „Сандей Таймс“).

Справа більшого туристичного руху чужин-
ців до Англії буде також предметом дискусії в
парламенті, в якій Мек Донеад закликав, що
вже найближчий час, щоб пороблено більше по-
лекш чужинцям в їхній побуті в Англії, почина-
ючи від справ мешкання і прохарчування. Зда-
ється плодом цієї дискусії є те, що редакція
„Таймс“ у дає тепер безплатні інформації тим,
що їх потребують і робити полекш в наву-
ванні знайомостей. — Лорд Десіс пише ось та-
ке в „Сандей Таймс“ (з 21/7 ц. р.) в статті: Ми
і чужинці: „Я бажав би змінити в наших звичаях
і поведінці“ — „думаю, що наша шорсткість
коштує нас річно сотки тисяч фунтів стерлін-
гів“, бо чужинці, навіть американці, скорше
ідуть у Фанію, Німеччину, Італію, чи Сканди-

ОСИП СТЕФАНОВИЧ

РАНІШЕ РОМАН ЗУБИК

Львів, вул. Галицька ч. 16.

КОВДРИ, КОЦИ І ПОЛОТНА.**НА МУЖЕСЬКІ ОДИННЯ****ВОНИ КРАЄВІ І АНГЛІЙСЬКІ****У ВЕЛИКОМУ****ВИБОРІ.****Українське Національно-Демократичне Об'єднання**
до УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА.

Обговоривши всесторонньо на засіданні дня
5-го жовтня ч. р. загальне положення на україн-
ських землях під Польщею в сучасну хвилю
Центральний Комітет Українського Національ-
но-Демократичного Об'єднання постановив звер-
нутися до широких кругів українського грома-
дянства з отсим закликом:

Теперішнє політичне положення українсько-
го народу під Польщею — кожному громадя-
нинові відоме — накладає на все громадянство
і кожного громадянина зокрема виняткові обо-
в'язки.

Працю на громадянській ниві мусимо збіль-
шити.

Організацію на всіх полях мусимо скріпити.

Національну солідарність мусимо затіснити.

Міжпартійні міжусобиці і особисті непору-
зуміння — там, де вони ще є — мусять уступити
місця солідарній, на взаємній довірі опертій
праці.

Конечність цього вимагає. Теперішній мо-
мент це наказує.

З тим коротким покликом звертаємося
у цей відповідальний момент до всіх україн-
ських громадян, зокрема до членів нашої партії.
Переживаємо часи, в яких, як ніколи, треба
праці, організації і національної солідарності.
Львів, дня 5-го жовтня 1929. р.

За Центральний Комітет
Українського Національно - Демократичного
Об'єднання:

Д-р Дмитро Левицький, голова; Гринь Тершако-
вець, о. Леонтій Куницький, Володимир Целевич,
Сергей Хруцький, заступники голови; д-р Лю-
бомир Макошиш, Володимир Козан, секретарі.

3 польських справ.

Виборча побіда євдеїв. — Проект бюджетово-
го прелімінара на р. 1930/31.

Заборозом євдеї є „кеси“. Найбільша її
сила — західня Польща: Познанщина і Помор'я.
На Познанщині був звернений головний наступ
євдеї. Для її приборкування вислано до Познаня
на становище воєводи б. львівського воєводи П.
Ворковського, для приєднання Познанщини вла-
штовано там за допомогою уряду незвичайно ко-
штовну красу виставу, яка без сумніву принесла
познанцям великої користі.

Та ні одио, ні друге не примирило Познанщи-

ни зі санацією. Переведені минулої неділі (8. ц.
м.) вибори до міських рад у Познанщині і на По-
морі виявили непорочність євдеївських впливів,
які навіть в останніх часах значно зросли. В са-
мому Познані євдеї здобули 33 мандати на 60.
Також у менших містах (Гізна, Іновроцлав) єв-
деї або самі мають абсолютну більшість, або є
спільні з НІР-правницею та іншими правими, чи
там господарчими групами. Санація всюди прова-
дилася, то тут — то там здобуваючи по кілька
мандатів, не вважаючи на посідання адміністра-
ційного апарату, не вважаючи на податки, кре-
дити, субвенції то-що. Сильно впали теж голоси
пенесівців. Зате дехто анскалі німці і комуністи.

Вислід виборів в б. прусській займанщині і
прогреса санації викликали притноблююче вра-
жіння в проурядових колах.

В суботу, 5. ц. м. Рада міністрів прийняла про-
ект бюджетового прелімінара на р. 1930-31. Б.
Глобальній сумі є він відбиткою досі обов'язу-
ючого бюджету.

Звичайні і надзвичайні адмін. прибутки пе-
редбачені в сумі 1.846.502.000 зол. Прибутки дер-
жавних підприємств — 158.000.000 зол. Прибутки
держ. монополій — 938.084.000 зол. Загальні при-
бутки висловлюються в сумі 2.943.011.000.

Звичайні і надзвичайні адмін. видатки пе-
редбачені в сумі 2.914.415.000 зол. Видатки
держ. підприємств — 20, 245.000 зол. Загальні ви-
датки висловлюються сумою 2.934.661.000 зол.
Отже бюджетова надвишка передбачується в су-
мі 8.350.000 зол.

Прибутки і видатки в поодиноких ресортах
представляються ось так:

Президент держави: приб. 242.000 зол., видат-
ки — 4.358.000.

Сойм: приб. — 227.000 зол., видатки —
9.370.000 зол.

Сенат: приб. — 47.000 зол., видатки —
2.429.000 зол.

Держ. Контроль: приб. — 207.000 зол., ви-
датки — 7.950.000 зол.

Президія Ради мін.: приб. — 32.000 зол. вид.
2.882.000 зол.

Мін. закорд. справ: приб. — 13.150.000 зол.
вид. — 56.440.000 зол.

Мін. військ. справ: приб. — 5.184.000 зол., ви-
датки — 837, 215.000 зол.

Мін. внутр. справ: приб. — 13.245.000 зол.
вид. — 254.429.000 зол.

Мін.ст. скарбу: прибутки — 1.887.343.000
зол., вид. — 147.239.000 зол.

Мін. справедл.: приб. — 42.499.000 зол., ви-
датки — 133.356.000 зол.

навію, ніж до Англії. Очевидно, що „національ-
на“ справа — баранина в лозу, якої запах уже
далеко розноситься перед ресторанами, зовсім
не захоочує до англійської кухні, яка також,
як слушно підносить Лорд Десіс, вимагає ре-
форми.

В Америці кожний англійець має всюди до-
ступ, в Англії американець мусить мати знако-
мого, через якого має вступ. А передовсім укра-
їнцеві є чого їхати в Англію. Майже в цілій історії
не доставало нам двох важких річей: змісу
організації і культу особистості. З усіх народів
світа англійська раса під цим оглядом най-
сильніша. В однім творі Білаєма де Морген зна-
ходимо таку раду: „Ніколи нічого не роби,
тільки організуй“. І англійці вміють організу-
вати. Вони не оглядаються на те, що держава
має зробити. Те все, що ми звичайно вважаємо
справою держави, англійці організують при-
ватними силами: залізниця, шпиталі, середні
школи, університети. Культ особистості в ан-
глійцях великий і вони дійсно мали великих лю-
дей. Від людини вимагають не так ученості як
характеру. Правда, англійці завжди йдуть з ча-
сом і нині вже не такий далекий час, коли кож-
ний з них буде мати гімназійну освіту: цього
літа підвищено ухвалою в парламенті обов'язок
ходження до школи до 15 року життя (включно).
„Таймс“ зазначував, що горе тим, які тіль-
ки задовольнялися домашньою освітою, як то
часто досі бувало. Англійці справедливо бо-
ються технічної конкуренції і вже нині завважу-
ємо, що наприклад вулиций рух у Берліні краще
регульований, ніж у Лондоні.

З попереднього ще не виходить, що англій-
ці не працюють; навпаки: вони працюють дуже
солідно, хоч перепрацьованих людей там мало.
Знаю, що очні часопис в часі вакацій подавав

за найбільших працівників — письменників,
вчислюючи Бернарда Шо, Бенета і декількох
інших. Культ праці в Англії такий великий, що
я не стрічав чоловіка, щоб витягав руку до гріш
— задурно; навіть каліка щось робить: крутить
катеринку, грає на якимсь інструменті, співає
або малює і то малює на камені хідника не раз
вдатні малюнки, так, що часом дивно, чому та-
ким малює ніхто не зацікавиться.

Ледви чи маємо вже тут до діла з мило-
стинкою: прошкаа дістає гріш за свою працю.
Задурно англійець нічого не хоче. І це в крові
народу. Він признає, що над усім треба потру-
дитися.

Як маєтсья з кліматом у часі вакацій, чи
дійсно можна мати „вакації“ в Лондоні? Так,
і то знамениті. Погода дуже гарна, велика кіль-
кість парків — оцих легень великих міст, вели-
чезна кількість театральних вистав, концертів,
часто міжнародних вистав, чи з'їздів роблять
Лондон дуже цікавим світовим осередком під-
час вакацій. Наприклад цього року була між-
народна вистава літаків; тут зорганізовано
зїзд пластуни цілого світа; недалеко від Лон-
дону (в Кеймбріджі) був світовий зїзд позаш-
кільної освіти. На виставі літаків найцікавіші
були експонати англійські і німецькі. Італійці
звертали увагу своїм дослідним інститутом, за-
снованим Мусолінім, де перевірюють психічно
і фізично кожного кандидата на пілота. Зда-
ється, що недалекий вже час ділитися нас від по-
ширеної на велику скалю Іллі літаками, коли
вже нині можна дістати літак високої вартості
за три тисячі доларів.

Про зїзд пластуни вже були згадки в наших
часописах. Зазначу, що якось жаль ставало, що
ми принайменше не здобуємо симпатії серед
молодшого покоління южних народів, а поє-

Ч. 225.

Мін. пром. і торг.: приб. — 13.927.000 зол.
 видатки — 53.405.000 зол.
 Мін. внутр.: приб. — 2.074.000 зол. вид. —
 18.732.000 зол.
 Мін. рільництва: приб. — 9.125.000 зол. вид.
 85.523.000 зол.
 Мін. освіти: приб. — 3.743.000 зол. вид. —
 458.776.000 зол.
 Мін. публ. робіт: приб. — 22.224.000 зол. вид.
 — 158.850.000 зол.
 Мін. праці і соц. опіки: приб. — 935.000 зол.
 вид. — 63.712.000 зол.
 Мін. рільн. реформ: приб. — 5.582.000 зол.
 вид. — 57.147.000 зол.
 Мін. почт. і телегр.: прибут. — 5.000.000 зол.
 вид. — 2.983.000 зол.
 Емеритури: приб. — 26.700 зол. вид. —
 127.000.000 зол.
 Інвал. пенсії: приб. — 0. вид. — 160.770.000
 зол.
 Держ. борги: приб. 0. вид. — 296.842.000 зол.
 Разом у приб. — 1.846.502.000 зол.
 Разом у видатк. — 2.914.415.000 зол.
 Бюджет держ. монополій по стороні прибутків
 має:

Сільний монопол.	—	46.781.000
Тютюневий моноп.	—	420.370.000
Спиртовий моноп.	—	444.200.000
Сирниковий моноп.	—	8.694.000
Держ. льотерія	—	18.139.000
Разом		938.084.000

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

Санація та ендеція.

Пенесівський „Роботник“, починаючи з травневих подій, як вихідної точки, переводить порівняння між санацією та ендецією. Боротьба між санацією та ендецією тільки в дуже малій мірі була змаганням двох ідейних напрямків, двох протилежних політично-суспільних течій. Та боротьба була тільки конкуренцією двох груп за владу в державі, за перевагу в громадянстві. Санація веде боротьбу з ендецією мафією так, щоб відібрати їй всі суспільні групи. Після перемог

„санація, що борювалася не принципі, але тільки особи народової демократії, ступенно почала асимілюватися з тими, яких здобула на народовій демократії. Для відібрання ендеційської мафії вищого класу санація вийшла на шлях клерикалізму, потираючи йому на кожному кроці та виминаючи все, що могло би не подобатися таким численням у нас ватиканським аген-турам. Для відібрання ендеційської мафії т. зв. господарчик, великобуржуазних і великопромислових сфер, санація стала на ґрунті оборони їх інтересів — всупереч життєвим інтересам селянських і робітничих мас. Щоб урвати ендеційській мафії хоч частину вол націоналістично настроєного дрібнобуржуазія й інтелігенції, *отримано ендецьку політику супроти українців білорусів і росіян*. Словом: санація перебрала всю програму народової демократії, реакційну суспільно і на-

чине воно є спадкоємцем сучасного; прикро вражала відсутність прапора одного з найбільших народів Європи між численними прапорами інших народів світа. Провідник сквату Лорд Бейден Пауел дуже часто зазначає, що пласт загальна організація і що він саме через виходження хоче допомогти білішньому, даючи йому кращі можливості життя. Пласт це одна з англійських організацій, якою прославлено англійське ім'я у цілому світі.

Президент Бритійської Академії, бувший міністр освіти Г. А. Фішер сказав на отворенні ваканційного педагогічного курсу для чужинців таке: Англії можуть бути горді на свою конституцію (це була головна тема його промови). Англії дали світові парламент, залізницю, фабрики, кооперативні товариства, ровер, тютюн, неполадневий чай (5 година), спорт, захисти, пласт хлопців і дівчат, Армію Спасення, краєцтво вищих клас, опери Глоубера і Саллена. У всьому світі відомі такі творці як Шекспір, Мілтен, Байрон, Ч. Дарвен, (Darwin Charles) філософ Герберт Спенсер, Волтер Скот, Дікенз, Р. Кіплінг, Бернард Шоу, Конен Дойл, Гоазвесі і Велз. — Найбільший подив людства — говорив Фішер далі, розбуджує Англія своєю організацією, умінням утримати в одній державі чотириста п'ятдесят мільйонів людей, різної шкіри, раси, мови і звичаїв. Спільні справи вирішуються в цій державі в мирний спосіб. Другого такого прикладу мирної організації нема в світі, як та з якою маємо до діла в Індії, де малий штаб урядовців з малою тільки жінкою військової влади над триста двадцять мільйонів Індійців.

Дарма, що Англієць має до діла з такими різномірними людьми, я сказав би, що він нині авенсний анем до пороги, уникаючи людей,

ціонально, разом із найближчими, найбільш зде-моралізованими, найменше ідейними, карєров-чівськими П елементами”.

Тугут на арені.

Відомий представник польської демократії, а одночасно широкому українському громадянству відомий співворець т. зв. лизкових законів (на спілку зі Ст. Грабським), який довгий час залишався в тіні, виходить анову на політичну арену. З днем 5. ц. м. почав він видавати тижневик „Тидзень”, політично-суспільний часопис, призначений „для оборони і поглиблення демократії”.

В передовиці „Наші цілі” підкреслює він, що цей тижневик не є органом ніякої партії чи організації. Близько, що вяже гурт людей, об'єднаних довкола цього часопису, є щирі демократичні ідеали.

„Всі ми є ширими республіканцями, глибоко переконаними в тому, що майбутність Польщі в велич і силі, в здоров'я, а може навіть і існування залежить від повного здемократизування не тільки устрою держави, але людських душ та основ господарчого життя. Ті наші переконання не є ані картою до гри, ані подвійним багатем, який позвистає зі собою, але яким не користується. Непохитно віримо в те, що будемо говорити, а демократія, яка є вихідною точкою в наших теоретичних розв'язках, у житті Польщі є метою, до якої будемо змагатися через усі перепони, не поступаючи в переполох з приводу хвилевого неуспіху, не відступаючи ніколи перед боротьбою”.

Метою Тугута і тов. створити сильну, свідому публічну опінію і сконсолідувати її. Теперішній стан тієї опії є спожаління гідний. До завершення демократичних традицій в останньому часі приєдналася неввіра у власні сили, знеохота до діла, заломлення легенд. На щастя, все те кінчається.

„Настає пора, коли навіть люди без відваги до діла, починають вже хотіти розуміти, про що саме йде спір у Польщі. Емоціональні стани, в яких так легко від адоції переходиться до переполоху, в яких ще часто думається печінкою або інстинктом особистого уживання, уступають місця охоті розумувати, після чого край поділяється би на виразні, свідомі свої мети відоми. Через пасивність і тривогу перед відповідальністю вступає залізна льогіка прикладного розвитку політ., яка не терпить недотягнених діл, покине-них на шляху намірів, недодуманих думок. Вчасніше чи пізніше мусить прийти хвиля, коли агітуючий, обивний дід. Польщі спір між головними інституціями держави мусить бути вирішений в тій чи іншій формі народом, його волею, його опінією. Може бути, що то наступить у формі боротьби. Ніхто не знає, ані годив, коли вопа вибухне, ані формули, якою вона закінчиться. Коли боротьба, як того гаряче бажаємо, покінчиться побідою демократії, буде це початком нової доби, в якій сміливість децїзії муситиме дорівняти енергії думки. В дотеперішніх сварках за владу йшло в першу чергу — і то є природне — про повалення противника. Але завтра, на випадок побіди, готовими противниками демокра-

а передовсім чужинців. Дійсно варту „ломати копії” за їх засаду добирання собі друзів та приятелів. Англієць аж після довшого часу рішається товаришувати з незнайомим, запросити його додому, куди ніхто не має вступу без визначеного запрошення. Фактом є, що з усіх західних народів, цей нарід промислу і торгівлі, авластво міський, бо сіа і різництва майже там немає — найбільш ентузіастично любить природу. Звідси і великанський туристичний рух по цілій Англії і в усі частини імперії, з рівночасним наладнанням знаменитої комунікації.

Наприклад по таким островам Вайт, віддале-нім від Лондону на 2 і пів години їзди поспіш-ним з 20 минут кораблем, можна подорожувати цілий тиждень з міста до міста автобусом за 16 золотих, насолоджуючись знаменитими видами моря, а також незвичайними краєвидами самого острова. По думці А. Есдейла Мек Грегера („Дейлі Кропніка”) це найкраща ваканційна подорож, яку в світі можна влаштувати. Чимало осіб навіть твердять, що задала більшої стійкості цілорічний клімат цього острова навіть кращий від клімату французької Рівєри. Нам дуже потрібний туристичний рух, не кажу вже про ви-їзд за границю, але у власним краю. В цей спосіб можна наладнати би більший контакт з народною масою, оживити її. Краса українських краєвидів широко знає: через їх пізнання ми більше полюбимо „велику руйну” і тоді радість життя скорше загальнує до нас. Я переконаний, що англійці свій життєвий оптимізм черпають у великій мірі з природи. Недурно Мек Донеад аж два дні виголошував на різних місцях мови про охорону старовини, лісів і звірят, коли вони збільшують красу краєвиду.

тії буде польська нужда, а якої мусимо лікувати поколіннями, перестарілий і несправедливий суспільний устрій, який треба старатися попра-вити мирними засобами, відсталість громади-ства, від якої треба буде відібти в стомиленні зобов'язань, невміння організувати праці, *непоручена (!) справа меншостей, яка є динамітом, що лежить під ліжком. Це є найважливіші справи...*

Ось програма політично-суспільної течії, ра-презентованої Тугутом.

По смерті Штреземана.

(Від нашого кореспондента.)

Берлін, 4. жовтня 1929.

Велику темну тінь, що стояла над тим чоло-віком вже від ряду літ бачили всі. Всі знали, що довго йому не жити і вислів його домашнього лі-каря, що „коли Штреземан хоче прожити 53 ро-ків, мусить зараз-же покинути виснажуючу дер-жавну службу”, був тайною цілого Берліна. Всі бачили, що його фізична конституція шораз рід-ше дотримує кроку полетові його думки і духа, що його велика, завсідю до найвищої степені на-пружена воля до чину не диспонує відповідно здоровим тілом. І дивна річ, цей чоловік зумів збудити серед широких мас переконання, що по-мимо всіх зовнішніх ознак, з ним ще далеко не є так але, як це могло здаватися, своєю до самого кінця якнайбільш напруженою робучістю і бо-в'єстю був у силі створити ілюзію, що він ще дов-гі літа зможе міцно стояти при кермі держави. Але смерті він не був у змозі ошукати. Рішким рухом вона витягнула по нього руку і чим міцні-ша була попередня ілюзія неаломимої життєвості д-ра Штреземана, тим більшою стала загальна констернація, коли в четвер вранці на Берліа залетіла вістка, що д-р Штреземан над раном не-сподівано помер. Всі знали, що його кінець педа-декий, але коли цей кінець в дійсності прийшов, всі були попросту поражені. Як так? Чоловік, я-кого ім'я нерозривно зрослося в поняттям повно-вної Німеччини. Чоловік, що до самої своєї остан-ньої хвилини стояв у центрі гарячих і завязятих політичних боїв, до останньої хвилини приймав участь у рішеннях світовополітичних розмірів, чоловік, якого поява і діяння зворушили найбіль-ше безпосереднім елементом щоденного думава-ня ширших людських — і не тільки німецьких — мас, цей чоловік вже в неживих? Ажде поват-тя „Штреземан” увійшло в думання і світогляд повнової європейської людини, як зовсім кон-стантний елемент, щось що існує зі силою неми-нучості, щось, що не дається усунути з круга сучасного світового овиду. Тому то, коли не ста-ло чоловіка, який репрезентував собою величез-ний німецький життєвий круг, який був власне отою Німеччиною, що виросла на руїнах програ-ної війни і „мирових” договорів, замість жалю по втраті, тутешні люди опанували передовсім переляк і констернація.

За кордонами Німеччини ще скорше люди в ставі прийняти до відома і погодитися з тим фак-том, в самій-же Німеччині, особливож у Берліні, люди ще не менше не зрозуміли цього, що сталося, преса є попросту безрадна, в урядових кругах панує від двох днів кепсько укриване безгодова, всі відчувують, що смерть цього чоловіка започатковує новий період в повенні політичній розвитку Німеччини, але ніхто не знає і не пере-бачує, що буде і що має бути далі. Стоїмо перед парадоксальним і в політичній житті попросту недопустимим фактом: помімо очевидних познак фізичного занепаду, ілюзія неаломимої життєво-сти д-ра Штреземана була настільки сильна, що а можливість його скорі смерті ніхто в дійсно-сти не рахував. Політика повенної Німеччини так далеко була побудована на особистості д-ра Штреземана, що коли його особи не стало, ота полі-тика стала одним ударом перед маревом тяжкої кризи. А вжеж, поки тіліні останки д-ра Штреземана ще доступні останнім відвідинам для його співробітників, приятелів і широких кругів населення, самої країні ще не буде видно. І після похоронів, наступить час своєрідного ін-террегнум, час завішення партійно-політичної зброї. Але країна ота прийде, скоро чи пізно, вона впливає уже зі самої льогіки сучасного німець-кого політичного життя.

Д-р Штреземан правив Німеччиною не з при-чини якоїсь політичної системи, яка не є зв'язана з особою провідника. Він правив Німеччиною си-лою своєї воли і підходячи, він не залишав на своїм місці цієї системи. Спираючись в своїй полі-тиці на ліво-демократичну парламентарну базу, він творив свої парламентарні більшості тільки з той спосіб, що силою своєї особистості приму-щував свою, т. зв. „лімечку народну партію”, подіставати на противі довгих років в парлам-тарній коаліції зі соціал-демократичною, демокра-тич. і католицьким центром. З відходом д-ра Штре-земана „німецька народня партія”, яка ніколи не

ропи, а які не відповідають з законом обов'язку взаєм. Тимчасом фізія Охорони Воєнних Могила у Богатківцях зосередилася до старостів з проханням вислати комісарів та поліцію на Богославлення в Секирицях. Знаємо теж, що беремених ладів і порядку на всяких подібних святах було і в законних обов'язках старостів й органів державної поліції. Тому назовете кошти подорожжя делегатів звади і поліції на свято в Секирицях на п. Оз. Данилишина (отже на гомикивіччя, а не на саме Т-во, яке це свято відзначало) є набути першим того роду випадком в межах Річпосполитої.

Дикий напад на церкву.

(Донес в Перемишлянщині.)

Біля Перемишля є невеличке село, що щонайменше два роки стало самостійною громадою. А знаменитість нової Севороги. Як сказано, село невеличке, бо всього населення має ледви 400 душ, в тім 1/3 українців, 1/3 перевертків, а менше 1/3 латинників з латинським. Розгоріла могила, очевидно, українська.

Організаційний і освітлюючий рух, що зародився щораз-то натальніше в найдавніші зачатки нашої землі, не поминув і цієї оселі. І ось змагання фізії „Просвіти“ в Перемишлянці, а на застереження домагання місцевих молодих, але свідомих господарів, заложено там в літі цього року читальня „Просвіти“, що як на тамішній відносно дуже гарно розвивається. Поруч того рішуче тутешні українці побудували собі і церкву. Збудували собі-таки і стала церкву, особливо наміри Миколи Гетьмановича, що хоч небагатий, інвестував на ту ціль прекрасну парцелу.

Церкву покладали „на дух“ і навіть відзначено благодарственим Службу Божу. Здавалось, що все в порядку і на тому скінчиться: люди будуть у читальні просвітяться, а в церкві йти молитися. Та не судилося! Бо вже в тиждень до вибудовання невідомої справи пробували вивести яничини (вона з дерева). Означе їм урештоді той самий Микола Гетьман, що приїхав мало-що не пожити смерті, бо діялось це серед темної ночі, а ці незнайті стріляли до нього і то зовсім правдоподібно з криків. На інтервенцію перемишлянського пароха (бо Севороги належить до перемишлянської парохії) староста п. Чолодзя і комісар поліції обіцяли на будуче щиро інтервенцію. І був якийсь час спокій, хоча справді тоді було наїти. Але ось по цим торжественним застереженням перемишлянських адміністраторів 30. IX. на 1. X. п. р. знова знайшлися люди невідомі, що в 2-й год. вночі напали на церкву: захлику стерили на мак, стовпи попідривали, а одну стіну зовсім здемолювали, так, що ніби це якимось чудом Божим держиться перед крахливим упадком. При тому здемолювали й хату, що в ній міститься читальня, вибиваючи вікна камінцями.

А все це діялось при аккомпаніменті безапативних криків салди. Донесено про це старості і комісарів поліції вже в годині 10—11 рано. В год. 5. ввечерю появилися на Севорах один поліцейський Севороги віддалені від Перемишля 2 кілометри. Він передав свідоцтво і заявив, що то правдоподібно „русини самі зробили“. На другий день заложили молодих людей зайшло там і хотіли прокласти переконанню відфотографувати, але трьох поліцейських на це не дозволили, апарат забрали, поклали в кишені і перевели у тих людей особисте репрізі.

Та це нас не аневирює. Не думаючи опустити намішного законного середина, що був би приїждив для нашої законної оборони, зовсім холостяком беремося до відбудови нашої обещаної святині і зруйнованої читальні, та вже не з дерева, а з каменів. І хоча нас тут ледьчати прокла, оскільки дух у нас бодрий і ми оборонимо нашу станицю, хочаб і перед стрілами карбованих куги різних невисліджених злощасливців.

КОМІТЕТ БУДОВИ ЦЕРКВИ
В СЕВОРОГАХ.

Порозуміння центр. партій.

Між трьома центристськими партіями (Пістом, ХД, ННП-правильно) дійшло до порозуміння в справі тактики та спільних виступів у надходженні сою. селі. Згадані партії, щоправда, не стільки форм, бачку, але будуть виступати одноставно, наслідуючи існуючий вже від давня в сою. бачку з партії польської ліній: ППС, Вишнівка та Строн. ХД. Порозуміння між центристськими партіями означає ослаблення авторитету централізму. Між партіями центру і польською лінійкою виходять різні погляди. Центровці вважають заважним не зачіпати боротьби з позарішнім урядом, бо виходить із заважності, що положення на міжпартизному та внутрішньому терені не в підході до цього. Колиж би в сою. поставили питання на відношення зими недовільного уряду

Світальського, то центристські партії піддержуть не внесення, бо на їх думку теперішній уряд замінити по ліній порозуміння між заповідатозом та виконавчою владою, ішов по ліній протилежній та загострило конфлікт між урядом і союмом.

Помер Я. Мальчевський.

Дня 5. жовтня помер у Кракові в своїй хаті „Сальматор“ один із найславніших польських майстрів Яцек Мальчевський. Мальчевський, уроджений 1855 р. в Радомі. В 1886. іменований професором мистецтва, а уступив із того становища в 1900 р. До найславніших його образів належить „Сибірський шкляр“.

Мін. Складковський, Цар і Червінський у Мостах Великих.

Дня 13. жовтня відкриють в Мостах Великих Жовтню головну поліційну школу. На відкриття приїдуть мін.: Складковський, Цар, Червінський та гол. командант держ. поліції полк. Малешевський з іншими поліційними офіцерами.

Банк Польський піднесе проц. стопу.

Досі піднести дисконтну стопу такі банки в Європі: Лондон з 5.30 на 6.30. Осель з 5.30 на 6.50. Копенгага з 5.00 на 5.50. Стокгольм з 4.50 на 5.50 проц. Зачувати, що піднесуть дисконтну стопу Австр. Нап. Банк у Відні та Нім. Держ. Банк у Берліні. В азіях з цим „Газета Галлзона“ пише, що диск. стопа Банку Польського висловить 9 проц. річно та є одною з найвищих в Європі. У фінансових колах рахують, що підняття диск. стопи Банку Польського на 9 і пів. а паритет 10 проц.

Льондон розіслав запрошення на конференцію

У понеділок англ. уряд вислав запрошення на конференцію розробити до урядів Зв. Держав, Франції, Італії й Японії. У запрошенні стверджено, що уряди Зв. Держав і Англії дійшли до порозуміння підчас переговорів Мексикальда і теп. Дога. Японський амбасадор у Лондоні повідомив яп. уряд, що одержав запрошення на конференцію з держав у справі розроблення на морі, що має відбутися в січні 1930 р. Японський амбасадор поінформувал пресу, що Японія напевно прийме запрошення. Також Франція й Італія приобіцяли взяти участь у конференції.

НОВИНКИ

— Фотограф Янушевич, вул. Вішнєвського Поля ч. 1. (бічна Зеленої), Тел. 5960. 433 7-7

— П. Т. Передплатників ласкаво просимо влатити передплату найдальше до дня 15-го жовтня ч. р., бо в противному випадку будемо змушені здержати дальшу аксилку часописку. Місячна передплата вносить 5 зол.

— Львівська хроніка. Як відомо вже з преси, Львів буде мати новий газ спроводжуваний з Дашави, коло Стрия. Коло Кульпаркова вже збудований дімок, до якого з Дашави доходить газ трубами, а з часом у Львові буде вибудована окрема газівня, звідки газ розходиться по цілій Львові. Цим газом буде можна покориштуватися у всіх домах для освітлювання і опалювання в кухнях, а також для порушування машин. Цей газ буде значно дешевший як вуголь чи дрова. Але знавці доказують, що того газу в Дашаві не так то багато і Львів буде користати з нього тільки короткий час. — Товариство приятелів Франції у Львові розпочало вишні курси французької мови і літератури. Вписуватись можна при вул. Баторого ч. 5. Місячна оплата тільки 6 золотих. — Спортивне товариство „Віс“ відкриває в неділю новий спортивний парк на Погуляні. — До Львова приїжджав кравецький акробат Назаревич, який між іншими акробатичними штучками буде пописуватись тим, що вмів аналізувати по стіні 3-поверхового дому на дах і скочити з того даху на землю. За ту акробатичну штучку його називають „людина-муха“. — На Сигнішці якісь кавалери напастували молодшу жінку столярів Станіслава Юнака і тяжко поранили її чоловіка за те, що смів боронити своєї жінки. — На Знесінні бандити напали на робітників Францішка Півка і забрали в нього 168 золотих. Всі бандити арештовані між якими є Маркус Нестель, Йосиф Вареші і Мечислав Кілярські. — При вул. Стрілецькій 8. злодії зарубували вночі в домі Кайшнішполіса 3000 золотих, 40 доларів і срібну посуду вартості 2000 золотих. — На головний двірник кешенської злодії вкрали в д-ра Івана Сохи кількадесят золотих. Таке саме трапилось на стації Казимирі Соколовському. — Вчора арештовано у Львові Беніміна Модера, Іштата Кутину, Франца Пошуха, Росіфа Смоляка.

Льва Лодніського, Станіслава Тронука за крадіжки, а Степана Віжирського зі Знесіння арештовано за напад на поліційнта Муху. — У Львові почав виходити новий жидівський журнал „Sukstajer“, присвячений літературі і мистецтву. — В будинку ветеринарної академії при вул. Кожановського повинив самовбивство студент 4 курсу Володислав Максимович. Він випив карбований квас і вискочив через вікно другого поверху на подвір'я. Причиною трагічного випадку був нервовий розстрій. — При вулиці Казимирівській служниця Катерина Міг обікрала своє господарині Вайгальову на суму кількасот доларів. Поліція досі не нашла злодія.

— Бандитизм. В селі Вербішці, повіт Городенка, невідомі злощасні застріляли з кріса Петра Голомєска. Недалеко Гвіздах хтось убив поліційнта Хмелевського.

— Пожежі. В Селищах, повіт Бібрка, вибухла пожежа, яка спопелювала кілька будинків вартості 10.000 золотих. Найбільші шкоди має Анна Скиба і Катерина Пріма. — В Барташові, повіт Городок Ягальдовський акробат будинки Миколи Грицака. Школа вносить 25.000 золотих. — В селі Голоску під Львовом огонь знищив дім Августина Трояновського. Причини пожежі невідома. В селі Букова, повіт Ясло згоріло 16 домі.

— Душегубство з помсти. В селі Блажова коло Рішєва збив Франці Садловські Леона Лебену за особистої помсти, після чого втік невідомо куди.

— Німецький літак в Скидкові. В Скидкові сплинувся німецький літак, який в дорозі до Ромуши примушений був перервати свою подорож, щоб прилітати бензину і направити пошкоджений мотор.

— Несчастна любов. В Янові поповнив самобичство учень 5. кл. гімназії Маріан Каспрівич.

— Святотатство. В селі Ушніа, повіт Золочів злодіи вкрали в церкві чашу з престолу і інші церковні цінності, вартості 1500 золотих. Злодія не зловлено.

— Державна польська іспитова комісія для кандидатів на учителів середніх шкіл у Львові повідомляє, що письменні іспити розпочинаються 28/10 ч. р. після чого будуть устні іспити. Письменні іспити відбудуться в будинку університету, при вул. св. Миколая.

— Фрізєрський курс в Станіславові утворений Промисловим Інститутом розпочинається дня 15. ч. м. Зголошуватись до канцелярії цеху фрізєрів, вул. 3. мая 7.

— Комуністичні демонстрації у Варшаві відбулися дня 7. X. ч. р. Поліція розганяючи демонстрації, арештувала 14 осіб, між іншими покла Спнулу. Тогож дня жиди комуністи покла Спнулу. Тогож дня жиди комуністи покла Спнулу. Тогож дня жиди комуністи покла Спнулу.

— Люди будуть мудріші. Віденський лікар Д-р Шільдер винайшов спосіб штучно змінювати функції мозку при помочі електрики. Експерименти переведені в психіатричній заведенні виказують дуже корисні наслідки того винаходу.

— Шурі загризли дитину. В селі Кулібі, біля Вишні, зграя шурів напала на малу дівчинку в колісці і вижерла її очі, ніс, та погризла цілі тіло так, що дитина померла від ран.

— Фальшивіні тестаменти перед судом. Перед судом присяжних в Перемишлі стануть на днях: Антін Тишковський, діда з Красного Задісла Конопка, директор банку і Генри Гашлякевич та Мажаровський Йосиф за фальшування тестаменту Павла Тишківського, який записав своє майно в добромільському повіті для кравецької Академії Мистецтва, а обвинувачені сфальшувавши тестамент зробили спадкоємцем Антона Тишківського і себе.

— „Літопис Червоної Калини“. Як довідаємося, Видавництво „Червоної Калини“ віддало вже до друку перше число нового щомісячного популярно-історичного журналу п. н. „Літопис Червоної Калини“. Мимо того, що Видавництво досі не подало було висоти передплати, замовлення, які вже наспіли, виказують велике зацікавлення новим журналом серед українського громадянства. — Перше число „Літопису“ Червоної Калини“ вийде в половині жовтня і буде обійматиме 24 сторінки друку крім кольорової обгортки та буде багато ілюстроване. Передплата на останні два місяці цього року вносить зол. 2.40, а для членів „Червоної Калини“ зол. 2.—, поодинокі число зол. 1.20. Усталюючи висоту передплати, Видавництво бажання громадянства та назначити в порівнянні з другими подібними журналами того самого об'єму і формату ціну на половину нижчу, рахуючи, що при нинішній ціні здобуде більше передплатників, а зразком дасть змогу широким, навіть і неможливим кругам передплачувати „Літопис“. — Передплату, а також матеріал, історичні пам'ятки та знімки треба слати на адресу: „Літопис Червоної Калини“, Львів, Буська ч. 18. Ш

ауслиця погасити вогонь були даремні. Пожежа було видно в цілм Ісбруку. Школи величезні. — В Парижі, на зборах соціалістів прийшло до кривавої бійки з комуністами, в якій було 6 ранених. Комуністи напали на соціалістичних промовців трибуни і викликали авантюру. Кількох комуністів опинились у в'язниці.

Нині, в середу, змагаються: Аренис-Шнай-дер, Петрович-Стібор, Бено-Віллінг (ріш.), Сі-кі-Карш і Шербінський-Пошоф (ріш.).

ОГОЛОШЕНИЯ

of Enigmy, Illar"; Illar, Russia, 1914